

Sygnatura akt I C 191/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 22 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Puławach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Aneta Gajewska

Protokolant: Starszy Sekretarz Sądowy Ewa Winsztal

po rozpoznaniu w dniu 22 sierpnia 2017 roku w Puławach

sprawy z powództwa Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo - Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G.

przeciwko G. Ż.

o zapłatę kwoty 2.036,36 zł z odsetkami umownymi w wysokości 4 – krotności stopy lombardowej NBP od dnia 13 października 2016 roku do dnia zapłaty

I. zasądza od pozwanej G. Ż. na rzecz powoda Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo - Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. kwotę 1.288,17 zł (tysiąc dwieście osiemdziesiąt osiem złotych 17/100) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 22 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty z zastrzeżeniem, że odsetki te nie mogą przekraczać odsetek maksymalnych za opóźnienie;

II. umarza postępowanie w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanej G. Ż. na rzecz powoda Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo - Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. kwotę 1.247,30 zł (tysiąc dwieście czterdzieści siedem złotych 30/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt I C 191/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 13 października 2016 roku powód Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa im. F. S. z siedzibą w G. wniósł o zasądzenie od G. Ż. kwoty 2.036,36 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 13 października 2016 roku do dnia zapłaty (k. 2-3).

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 21 stycznia 2015 roku (...) zawarł z pozwaną umowę przystąpienia do długu, której przedmiotem było ustalenie warunków należności powoda względem pożyczkobiorcy, a wynikającej z udzielonej pożyczki nr (...). Tym samym zostały ustalone nowe, korzystniejsze dla pozwanej warunki spłaty pożyczki. Pozwana zobowiązana była do dokonywania w okresie objętym umową spłaty rat kredytu wraz z odsetkami w miesięcznych ratach na rachunek bankowy do obsługi umowy w terminach i kwotach określonych w umowie. Pomimo ciężącego na pozwanej obowiązku nie wywiązywała się ona z postanowień umowy i nie dokonywała płatności w ustalonych kwotach i terminach. W związku z brakiem płatności przez pozwaną powód był zgodnie z umową uprawniony do jej wypowiedzenia, co też uczynił, wzywając pozwaną do zapłaty kwoty zadłużenia i wskazał, że brak zapłaty będzie skutkowało postawieniem w stan wymagalności całej kwoty zadłużenia i spowoduje skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego. Pismo skierowane do pozwanej pozostało bez odpowiedzi. Na dochodzoną w pozwie

kwotę składa się kwota niespłaconego kapitału w kwocie 1.824,86 zł, kwota niespłaconych odsetek umownych i karnych 211,50 zł (k. 3-4).

W dniu 29 grudnia 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie VI Nc-e (...) wydał nakaz zapłaty (k. 5).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana poinformowała, że uiściła opłatę w wysokości 500 zł Komornikowi w P., ma trzy sprawy ze (...) i stara się na bieżąco wpłacać (k. 6).

W dniu 20 stycznia 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie VI Nc-e (...) przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Puławach (k. 8v).

W dniu 27 marca 2017 roku pozwana złożyła pismo procesowe, w którym wskazała, że nie mogła wpłacić kwoty dochodzonej pozwem jednorazowo. Dołączyła pokwitowania wpłat na kwotę łączną 1.300 zł (k. 14 i następne).

W piśmie procesowym z dnia 10 kwietnia 2017 roku (k. 62), a następnie z dnia 4 sierpnia 2017 powód ograniczył żądani pozwu (co jest równoznaczne ze zrzeczeniem się roszczenia) i ostatecznie wniósł o zasądzenie na swoją rzecz kwoty 1.288,17 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 22 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty (k. 73).

Powyższe stanowiska stron były reprezentowane w toku całego procesu.

Sąd Rejonowy w Puławach ustalił i zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, w rozpoznawanej sprawie, czynnością kreującą powstanie wierzytelności była umowa przystąpienia do długu, której przedmiotem było ustalenie warunków należności powoda względem pożyczkobiorcy, a wynikającej z udzielonej pożyczki nr (...) (k. 27 i następne). Na podstawie umowy strony ustaliły wymagalną wierzytelność (...) i warunki spłaty. Pozwana zobowiązała się do spłaty wierzytelności wynikającej z pożyczki w okresach miesięcznych. Pozwana nie wywiązała się z warunków umowy i zaprzestała spłaty rat. Jeżeli dłużnik nie zapłaci w terminach wynikających z umowy pełnych rat spłat, (...) może wypowiedzieć umowę z zachowaniem okresu wypowiedzenia po uprzednim pisemnym wezwaniu do zapłaty zaległych rat.

Z uwagi na zaprzestanie spłaty rat kredytu oraz wypowiedzenia umowy roszczenie stało się wymagalne.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy tj. wskazane powyżej dokumenty. Zgromadzone w sprawie dokumenty Sąd obdarzył wiarygodnością. Żadna ze stron nie podważyła skutecznie ich wiarygodności, a Sąd nie znalazł podstaw, aby dokumenty te zakwestionować z urzędu. Podkreślić należy, że okoliczności stanu faktycznego oraz wysokość dochodzonego roszczenia nie były w sprawie sporne. Podkreślić należy, że w odpowiedzi na pozew pozwana przyznała, że zawarła umowę i rzeczywiście nie spłacała rat.

Sąd Rejonowy w Puławach zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Podnieść należy, że w istocie rzeczy okoliczności stanu faktycznego w niniejszej sprawie nie były pomiędzy stronami sporne. Pozwana przyznała, że zawarła umowę pożyczki, a następnie umowę przystąpienia do długu. Podniesione przez nią argumenty w pismach procesowych nie mogą stanowić podstawy do oddalenia powództwa w okolicznościach faktycznych ustalonych w toku niniejszego procesu.

Umowa pożyczki jest umową dwustronnie obowiązującą. Zawiera ona wysokość udzielanej pożyczki, warunki spłaty, dane dotyczące jej kosztu, stopę oprocentowania wraz z wyodrębnieniem opłat uwzględnianych w całkowitym koszcie pożyczki; całkowitą kwotę pożyczki; rzeczywistą roczną stopę oprocentowania. Pożyczkobiorca podaje czas obowiązywania umowy, całkowitą kwotę do zapłaty oraz wysokość rat. W umowie zawarte są również postanowienia

odnoszące się do sytuacji, w której strony nie będą wywiązywały się z zawartej umowy, w tym oprocentowanie umowne i karne.

Umową przystąpienia do długu z dnia 21 stycznia 2015 roku strony ustaliły wymagalną wierzytelność (...) -u na kwotę 3.186,49 zł, warunki jej spłaty, w tym oprocentowanie oraz i postanowienia odnoszące się do sytuacji, w której strony nie będą wywiązywały się z zawartej umowy, w tym oprocentowanie umowne i karne.

Podkreślić należy, że w odpowiedzi na pozew pozwana nie zgłosiła żadnych twierdzeń ani nie złożyła dowodów, które mogłyby zniweczyć żądanie pozwu w całości.

Pozwana nie wypełniania warunków umowy z dnia 21 stycznia 2015 roku. Pozwana w toku procesu nie przedstawiła żadnych skutecznych zarzutów przeciwko żądaniu pozwu w całości oraz okoliczności faktycznych i dowodów na ich potwierdzenie, co do braku istnienia zobowiązania objętego pozwem.

Podnieść należy, że pozwana nie kwestionowała, że łączyła ją umowa, nie zakwestionowała istnienia zobowiązania, a jedynie wskazała dokonywane wpłaty.

W tym miejscu konieczne wydaje się podkreślenie zasady wynikającej z art. 6 k.c., stanowiącej, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W orzecznictwie wydanym na tle tego przepisu dla wyjaśnienia wiążących się z nim wątpliwości stwierdzono m.in., że w postępowaniu procesowym ciężar dowodu spoczywa w zasadzie na powodzie (orzeczenie Sądu Najwyższego z 3 października 1969 r., OSN 1970, nr 9, poz. 147). Wskazany powyższym orzeczeniem obowiązek powoda dotyczy faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Zgodnie jednak z treścią art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Stąd też na pozwanym spoczywa udowodnienie faktów, którym przeczy.

Pozwana nie zakwestionowała zawarcia umowy i warunków na jakich umowa przystąpienia do długu została zawarta. Odsetki dochodzone pozwem i ich sposób naliczenia zostały w sposób szczegółowy przez powoda wskazane w pismach procesowych. Możliwość naliczenia tak odsetek karnych, jak i odsetek umownych wynika z umowy z dnia 21 stycznia 2015 roku (k. 27 i następne).

Wobec tego, że powód cofnął pozew ponad kwotę 1.288,17 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 22 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty Sąd zasądził tę kwotę zgodnie z żądaniem pozwu (pkt I wyroku), zaś w pozostałej części postępowanie umorzył (pkt II wyroku).

Wobec tego, że powód domagał się odsetek umownych określonych w umowie Sąd te odsetki zasądził od kwoty 1.288,17 zł i uznał za uzasadnione żądanie odsetek od dnia 22 czerwca 2017 roku zgodnie z żądaniem pisma z dnia 4 sierpnia 2017 roku (k. 73).

Przepis art. 203 § 1 k.p.c. stanowi, że pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego (§ 2). W razie cofnięcia pozwu poza rozprawą przewodniczący odwołuje wyznaczoną rozprawę i o cofnięciu zawiadamia pozwanego, który może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów. Gdy skuteczność cofnięcia pozwu zależy od zgody pozwanego, niezłożenie przez niego oświadczenia w tym przedmiocie w powyższym terminie uważa się za wyrażenie zgody (§ 3). Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

W ocenie Sądu wobec cofnięcia pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia ponad kwotę 1.288,17 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 22 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty brak jest podstaw do wydania wyroku w pozostałej części. Sąd nie dopatrył się również tego, by cofnięcie pozwu było

niedopuszczalne. Art. 355 § 1 k.p.c. stanowi bowiem, że Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Przechodząc do rozstrzygnięcia o kosztach procesu Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Generalną zasadą rozstrzygnięcia o kosztach procesu jest art. 98 k.p.c., zgodnie z którym, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Z uwagi na uwzględnienie powództwa Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.247,30 zł, na którą składa się: wynagrodzenie pełnomocnika kwalifikowanego z tytułu zastępstwa procesowego w kwocie 1.200 zł na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. poz. 1804) obowiązującego w dacie wniesienia powództwa, opłata od pozwu w kwocie 30 zł, opłata manipulacyjna w kwocie 0,30 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Z tych względów i na mocy powołanych przepisów Sąd orzekł jak w wyroku.